

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

In een paar afleveringen van *Mijn weekblad* heb ik iets verteld over de liedjes waarvan ik in mijn jonge jaren tekst en muziek vervaardigde. Ik besluit deze reeks met mijn herinneringen aan oud-collega Jaap van de Merwe.

Mijn herinneringen aan Jaap van de Merwe

Jaap van de Merwe (1924-1989) speelde vele jaren de rol van uiterst linkse, bijna anarchistische cabaretier. Met hartstochtelijke teksten schopte hij tegen het establishment. In werkelijkheid was hij intussen in hart en nieren een bezadigde sociaal-democraat, een bekwame journalist en een gedegen bestuurder als voorzitter van de Vereniging van Letterkundigen. In al die hoedanigheden heb ik hem leren kennen.

Bij *Het Vrije Volk* waren wij collega's, maar beiden hebben we de krant uit onvrede verlaten. Hij kende mij dus nog wel en wist van mijn activiteiten als liedjesschrijver. Hij benaderde mij jaren later toen hij zijn linkse cabaretbijbel *Gij zijt kanalje heeft men ons verweten* samenstelde. Hij heeft daarin toen van bijna al mijn liedjes de teksten en de muziek opgenomen en van commentaar voorzien.

Jaap was uiterst ontevreden met de liedcultuur in de PvdA van die tijd. "Ton Oosterhuis' frisse aanzetten tot eigentijdse rode deuntjes lopen in een moeras," constateerde hij. "Lang niet iedereen had in de gaten, dat zingen door hogerhand slechts oorluikend en schoorvoetend werd gedoogd. Tot de onnozele hemelbestormers, die Drees en Suurhoff een dienst dachten te bewijzen met vurig uitgegalmd geestdrift, behoorde een jonge en bovendien gitaarspelende journalist, Ton Oosterhuis. Hij waagde omstreeks 1950 een voortzetting van de 'Achturenmars' - traditie. Oosterhuis' liedjes kwamen niet van de grond - ik bedoel: er was er na een paar jaar niet één meer, dat ooit spontaan of zelfs in opdracht van een voorzitter werd

aangegeven. Ja, toch één! Dat is 'Zon op een pleintje' en die klinkt niet waar socialisten samenklonteren maar in de zangkransjes van de achteruitstrevendste burgerklup der Lage Landen, de Nederlandse Vereniging voor de Volkszang." Na de verschijning van deze bloemlezing ontmoette Jaap mij op een middag in de wandelgangen van de jaarvergadering der Vereniging van Letterkundigen (VVL). Hij was er toen de voorzitter van en hij zat dringend verlegen om een penningmeester. Hij wist dat ik intussen adjunct-directeur van een marktonderzoeksbureau was geworden, dus daar liep voor hem de meest geschikte kandidaat. Ik bezweek voor zijn aandrang en daarmee begon een nieuwe fase in mijn leven. Bestuursvergaderingen onder de leiding van Jaap konden duurden tot diep in de nacht. Eerst moest ik als penningmeester de VVL voor een dreigend faillissement behoeden, daarna nam ik op verzoek van Jaap zijn plaats in het bestuur van Buma over en daar werd ik een paar jaar later tot voorzitter gekozen. Jaap van de Merwe, een kleurrijke man met vele facetten, heeft op mijn levensloop een grote invloed gehad.

In dit boek dat in 1974 verscheen nam Jaap van de Merwe een tiental liedjes van mij op.